

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَبِنُورِ نُّسْرَتِهِ اَنْزَلْنَا نُوْرًا مِّنْ سَمٰوٰتٍ مُّوْسَوِّمٰتٍ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَلِّمْ فِرْعٰوْنَ وَاَعْدَاءَهُمْ اَجْمَعِیْنَ

هشتمین فراز از خطبه شریف شعبانیه حامل سه پیام بسیار بزرگ اخلاقی برای ماست :

"وَأَحْفَظُوا أَلْسِنَتَكُمْ ، وَعُضُّوْا عَمَّا لَا يَحِلُّ النَّظْرُ إِلَيْهِ أَبْصَارَكُمْ ، وَعَمَّا لَا يَحِلُّ الْإِسْتِمَاعُ إِلَيْهِ أَسْمَاعَكُمْ "

می فرمایند که در این ماه مبارک رمضان، زبان های خودتان را حفظ کنید. از آنچه که نگاه به آن ها حرام است دیدگان خود را بپوشانید و از آنچه که شنیدن آن ها مورد رضای خدا نیست و تحریم شده، از آن ها گوش خود را دور کنید.

در واقع سه عضو بسیار مهم و اساسی وجود انسان، چشم و گوش و زبان مسئولیت بسیار خطیر و سنگینی را بر عهده دارند. آنچه که در کتب اخلاقی بزرگان ما جمع آوری کرده اند، شاید حدود چهل نوع از گناهان عظیمی که انسان در معرض خطر آن است و شیطان انسان را وسوسه بسوی آن گناهان می کند از کانال زبان انسان انجام می شود : دروغ گفتن، غیبت کردن، تهمت زدن، مسخره کردن مومن، آبروی کسی رو بردن، سخن چینی کردن و بسیاری از گناهانی که از گناهان کبیره و خطرناک انسان است، ریشه در زبان آدمیزاد دارد. لذا اولین کلام این است که زبان های خودتان را حفظ کنید: "وَأَحْفَظُوا أَلْسِنَتَكُمْ "

بلی ما حدیث فراوان داریم. در بعضی از روایات شریفه زبان را تشبیه کرده اند به یک سگ هار خطرناک درنده ای، که چون هار شده و خطرناک شده بایستی محبوسش کرد و درواقع دهان را محل حبس زبان دانسته اند. گاهی اوقات تعبیر شده است که مراقب باشید زبانتان گزنده نباشد. گاهی اوقات زبان را به نیش مار تشبیه کرده اند. تعبیر خیلی سنگین است، که گاهی اوقات یک کلمه نامناسب و بدون رضای خدا که بر زبان جاری می شود ممکن است خانواده هایی را درهم بریزد، ممکن است یک فامیل را از هم جدا کند و هزاران هزار بدبختی برای جامعه فرا بیاورد.

بعد می فرمایند که چشم هایتان را از آنچه که خدا نمی پسندد بپوشانید. خب این حدقه چشم با این ظرافت و کوچکی ای که دارد کارهای خیلی بزرگی را انجام می دهد. آیا آنچه که در نظام خلقت هست را باید دید؟ آیا واجب

است هر صحنه ای را ما ببینیم و از آن فیلم برداری کنیم؟ آیا خدا این چشم را داده است که به هر کجا که دلمان خواست نگاه کنیم؟ یا نعمتی را که خدا عطا می کند، نعمت چشم و گوش و زبانی را که خدا عطا کرده است، طریقه استفاده از این سه نعمت را خدا باید معین کند. خب مسلماً انسان عاقل چشم خودش را به هر جایی نمی اندازد. لذا کسانی که می خواهند حقایق عالم خلقت را ببینند یکی از راه هایش چشم پوشی از گناه است:

"عُضُّوا أَبْصَارَكُمْ تَرَوْنَ الْعَجَائِبَ"

چشم های خودتان را از گناه بپوشانید تا اینکه بتوانید عجایب عالم خلقت را دریافت کنید و از آن ها بهره مند شوید. و بعد نکته سوم بحث گوش است. آیا این گوش را برای هر کاری می شود به کار گرفت یا نه؟ یعنی می شود با گوش به هر نوایی، به هر صدایی توجه کرد؟ یا اینکه گوش را در آن جایی باید به کار گرفت که خدا می پسندد:

"مَنْ أَصْنَعِيَ إِلَى نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ،"

کسی که گوش به یک گوینده ای فرا دهد انگار دارد عبادت و عبودیت آن گوینده را انجام می دهد. حال اگر آن گوینده از ناحیه حرف های خدایی و خداپسند سخن بگوید این شنونده عبادت خدا را کرده و اگر خدای ناخواسته کلمات نا مربوط به زبان بیاورد این عبادت شیطان را انجام داده. پس به عنوان درس قسمت هشتم از خطبه شعبانیه در روز هشتم از ماه مبارک رمضان سه نکته بسیار اساسی داریم به طور خلاصه:

حفظ چشم و گوش و زبان. خدای متعال انشالله همه ما را با این کار موفق بدارد و یکی از راه های پیشگیری از این خطراتی که در گناهان چشم و گوش و زبان است اینکه ما این ابزار چشم و گوش و زبان را در راه رضایت ولی خدا و خدمت به اولیای پروردگار به کار بگیریم که اگر توفیق این کار را پیدا کنیم خود این کار امیدی است که به برکت اولیا الله ما چشم و گوش و زبان مان بیمه بشوند و از گناهان مصون و محفوظ بمانند. ان شالله. به حول و قوه الهی و با کمک صاحب الزمان ارواحنا فداه.

وسلام علیکم و رحمه الله و برکاته